

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/76/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723203484
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2024:5723203484.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX, D. E., v konaní o zaplatenie 522,48 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť 522,48 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 459,13 € od 16.2.2023 do zaplatenia, zmluvný úrok v sume 74,43 € a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 56,85 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.11.2023 sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 522,48 € spolu s riadnym úrokom vo výške 17,99 % ročne zo sumy 459,13 € od 3.2.2022 do zaplatenia a spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 459,13 € od 3.2.2022 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 56,85 € a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 21.6.2023 medzi postupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom: Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, zapísaná v obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III, so sídlom: Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

3. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 6.2.2021 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok postupcu poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 559,90 € a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 24 mesačných splátok vo výške 27,95 € so splatnosťou prvej splátky v 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver žalovanej poskytnutý a s konečnou splatnosťou úveru 15.2.2023.

4. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve.

5. Žalobca zastával názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ust. § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň právny predchodca postupcu splnil všetky povinnosti v zmysle uvedených zákonov.

6. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 02.02.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru.

7. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 522,48 €, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 459,13 €, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 36,47 €, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 8,88 €, z neuhradených poplatkov vo výške 0 € a z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 18 €.

8. Žalobca si okrem toho na základe vykonaných úhrad uplatnil úroky po zosplatnení v nasledujúcej štruktúre:

- Riadny úrok z istiny po zosplatnení vo výške:
17,99% ročne zo sumy 459,13 € od 3.2.2022 do zaplataenia
 - Úrok z omeškania po zosplatnení vo výške:
5% ročne zo sumy 459,13 € od 3.2.2022 do zaplataenia
- Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

9. V súvislosti s otázkou určenia začiatku plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022.

10. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.7.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 7.8.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplataenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“

11. Žalobca si v tomto konaní uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 3.2.2022, t.j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

12. K žalobe žalobca pripojil prehľad splácania dlhu žalovanou, oznámenie o postúpení pohľadávky – list predchodcu žalobcu adresovaný žalovanej zo dňa 3.7.2022, upomienku z 18.7.2023, pokus o zmier zo dňa 18.7.2023 a informáciu o spracovávaní osobných údajov zo dňa 18.7.2023, v žalobe uvedenú zmluvu o postúpení pohľadávok a jej prílohu z 21.6.2023, zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání platobnej karty uzavretú medzi predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 6.2.2021, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 7.2.2022, kópiu doručanky, Obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb a Sadzobník poplatkov predchodcu žalobcu, výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru.

13. V priebehu konania žalobca na žalobe zotrval a žalovaná napriek tomu, že jej bola žaloba riadne spolu s prílohami, procesným poučením súdu a výzvou súdu na vyjadrenie sa k žalobe v určenej lehote doručená, sa k nej nevyjadrila.

14. Dňa 29.2.2024 súd na pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených do súdneho spisu. Právny zástupca žalobcu svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a o odročenie pojednávania nepožiadaval. U žalovanej platila fikcia doručenia predvolania na pojednávanie.

15. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

16. Dňa 6.2.2021 obchodná spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom: Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty podľa Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Na základe tejto zmluvy žalovanej bol poskytnutý úver na nákup tovaru vo výške úveru 559,90 € pri výške úrokovej sadzby 17,99 % ročne, RPMN 19,55 % ročne, odplata 17,99 % ročne a celkovej čiastke k zaplateniu 670,80 €. Výška mesačnej splátky predstavovala sumu 27,95 € a úver mal byť splácaný 24 mesačnými splátkami, zročnými vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc prvou splátkou zročnou 15.3.2021 a pri konečnej splatnosti úveru 15.2.2023. Úver bol čerpaný jednorazovo, bezhotovostne a bol zvolený aj komplexný balík poistenia s poplatkom za poistenie 5,29 % zo splátky. Výška mesačnej splátky s poistením predstavovala sumu 29,43 €.

17. Z prehľadu o splácaní úveru bolo potom zrejmé, že žalovaná úver pravidelne nesplácala, poslednú splátku vykonala 28.7.2021 a po tomto dátume jej dlh na nezaplatených ročných splátkach narastal. Z prehľadu o splácaní úveru vyplynulo, že v každej splátke, ktorá s poistením predstavovala sumu 29,43 €, sa časť na zaplatenie istiny, časť na zaplatenie úrokov pohybovala. Jedine poistenie predstavovalo fixnú sumu 1,48 €. Táto skutočnosť viedla následne predchodcu žalobcu k tomu, že listom zo dňa 7.2.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť tohto úveru a konštatoval, že k 2.2.2022 sa stal záväzok žalovanej splatný v celom rozsahu a veriteľ požaduje zaplatiť dlh v sume 522,48 €. Z listu predchodcu žalobcu zo dňa 7.2.2022 nevyplývalo, pre ktorú omeškanú splátku veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Práve táto skutočnosť podľa názoru súdu spôsobila, že súd považoval tento právny úkon veriteľa za neplatný.

18. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Výzva na predčasné splatenie úveru je právnym úkonom veriteľa, ktorý nachádza oporu v zmluvných dojednaniach a ktorým sa mení predchádzajúca dohoda dlžníka s veriteľom o podmienkach splácania úveru. Takouto výzvou sa v zmysle § 565 Obč. zákonníka ruší možnosť splatiť úver v pravidelných splátkach a vzniká povinnosť dlžníka vrátiť úver okamžite na výzvu veriteľa. Pre platnosť takéhoto úkonu musia byť samozrejme v prípade spotrebiteľských zmlúv splnené podmienky § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, ale podľa presvedčenia súdu aj všeobecné ustanovenia Obč. zákonníka, ktoré stanovujú základné náležitosti pre všetky právne úkony.

20. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Obč. zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Skutočnosť, že výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 7.2.2022 neobsahuje dlžnú splátku, pre ktorú veriteľ v zmysle § 565 Obč. zákonníka požaduje splatiť celý úver naraz, spôsobuje, že postup veriteľa nie je možné preskúmať z pohľadu vyššie citovaných zákonných ustanovení. Navyše nie je možné zistiť, odkedy plynie premĺčacia lehota pre celý zvyšok úveru.

23. Súd dospel k presvedčeniu, že neuvedenie splátky, pre ktorú veriteľ vyhlasuje predčasnú splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom, spôsobuje neurčitosť takéhoto právneho úkonu veriteľa a tým aj jeho absolútnu neplatnosť. V tomto smere súd prehodnocuje svoj predchádzajúci právny názor v súlade s odbornými postojmi zaujatými na posledných školiaciach podujatiach pre sudcov v obvode Žilinského kraja a konštatuje, že nie je úlohou súdu v prípade nezrozumiteľnej a nekonkrétnej notifikácie v zmysle ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka a následne aj úkonu veriteľa podľa § 565 Obč. zákonníka rozpočítavaním dlžných súm zisťovať, pre ktorú dlžnú splátku mohol veriteľ takouto nezrozumiteľnou výzvou na splatenie celého zostatku úveru platne pri dodržaní vyššie citovaných zákonných ustanovení úver zosplatiť. Na základe vyššie uvedeného je potom nutné prijať záver, že banka úver platne nezosplatnila, z čoho vyplýva, že žalovaná ho podľa pôvodnej dohody môže spláčať tak, ako to bolo pôvodne dohodnuté, teda 24 splátkami až do 15.2.2023.

24. V čase, keď súd rozhodoval pri pravidelnom splácaní úveru splátkami, by bol už zročný celý úver. Táto skutočnosť potom spôsobila, že žalobcovi bolo možné priznať sumu 522,48 €, ktorá suma pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 459,13 €, z neuhradeného riadneho úroku v sume 36,47 €, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 8,88 €, ako aj z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 18 €.

25. Čo ale nebolo možné žalobcovi priznať, boli riadne úroky z istiny po zosplatení vo výške 17,99 % ročne zo sumy 459,13 € od 3.2.2022 do zaplatenia. V tomto prípade totiž žalobca požadoval zaplatenie riadneho úroku z istiny popri úrokoch z omeškania 5 % ročne z úverovej istiny 459,13 € bez akéhokoľvek limitu, čo je ale v rozpore so súčasnou judikatúrou najvyšších súdnych autorít.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení 8Cdo/147/2020 zo dňa 26.8.2020 totiž konštatoval, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru náleží veriteľovi úrok z istiny vo výške, ako by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

27. Keďže žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 559,90 € a celková čiastka k zaplateniu pre ňu predstavovala sumu 670,80 €, je zrejme, že celkové náklady tvorené len zmluvnými úrokmi predstavovali sumu 110,90 €. Keďže samotnému žalobcovi bola už priznaná v rámci sumy 522,48 € suma úrokov vo výške 36,47 €, rozdiel medzi sumou 110,90 € a priznanou sumou úrokov predstavuje 74,43 €.

28. S poukazom na vyššie uvedené súd mohol potom priznať len vyčíslené úroky v sume 74,43 € a 5 % úrok z omeškania ročne súd potom priznal žalobcovi zo sumy 459,13 €, čo bola istina, z ktorej úrok z omeškania žalobca žiadal. Úrok z omeškania však súd žalobcovi mohol priznať až od 16.2.2023, čo je deň po splatnosti poslednej 24. splátky, teda deň po konečnej splatnosti úveru. Súd vzhľadom na skutočnosť, že predchodca žalobcu a pôvodný veriteľ úver platne nezosplatnil, teda platne nevyhlásil okamžitú splatnosť úveru, nemohol priznať žalobcovi úroky z omeškania z jednotlivých splátok istiny v priebehu jednotlivých mesiacov po 3.2.2022 (teda len z tej časti zročnej splátky vždy k 15. dňu v mesiaci, ktorá predstavovala časť pripadajúcu na splatenie istiny, nakoľko súdu nebolo zrejme, aká veľká je suma v tej ktorej jednotlivé splátke zročnej v tom ktorom kalendárnom mesiaci od 15.2.2022 do 15.2.2023, ktorá pripadá na istinu). Táto skutočnosť zo žaloby, ani z k nej pripojených listinných dôkazov nevyplývala a keďže žalobca sa pojednávania nezúčastnil, neposkytol v tomto smere súdu ani potrebné vysvetlenia a podklady.

29. Nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov a istiny úveru nachádza mimo ustanovení zmluvy právnu oporu v ust. § 497 a nasl. Obch. zákonníka, ktorý v ustanoveniach o úverovej zmluve predstavuje základný právny rámec pre úpravu zmluvy tohto typu.

30. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

31. Podľa § 502 ods. 1 Obch. zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona, alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

32. Podľa § 502 ods. 2 Obch. zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

33. Nárok žalobcu na poistenie úveru nachádza oporu v samotných ustanoveniach zmluvy. Nárok žalobcu na úroky z omeškania, ktoré mu súd priznal tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku, nachádza právnu oporu cez ust. § 52 ods. 2 Obč. zákonníka, v ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zákonníka.

34. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. je výška úrokov z omeškania o 5 %-uálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Aj keď žalovaná sa do omeškania dostávala vzhľadom k tomu, čo súd konštatoval vyššie, vždy dňom, ktorý nasledoval po zročnosti tej ktorej splátky a s inou sumou, než z ktorej žalobca požadoval priznať úroky z omeškania, požadované úroky z omeškania boli stále v zákonom limite v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

37. Zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorá bola ale uzavretá podľa názoru súdu platne už po konečnej splatnosti úveru dohodnutej v pôvodnej úverovej zmluve, sa žalobca označený v záhlaví tohto rozsudku stal v súlade s ust. § 524 a nasl. Obč. zákonníka vecne legitimovaným veriteľom na uplatnenie nároku voči žalovanej.

38. Súd preto rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku a vo zvyšku uplatneného nároku na zmluvný úrok a úroky z omeškania žalobu zamietol.

39. Žalobca v konaní uplatnil aj nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 56,85 €, čo je nárok uplatňovaný v súlade s ust. § 121 ods. 3 Obč. zákonníka.

40. Podľa § 121 ods. 3 Obč. zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

41. Žalobca žalovanej adresoval predžalobnú výzvu podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s ust. § 10 ods. 1, ust. § 15 písm. a) a podľa ust. § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Šlo o trovy právneho zastúpenia žalobcu pri takomto právnom úkone a tieto trovy pozostávali z odmeny právneho zástupcu za jeden úkon právnej služby po 41,83 € s DPH a režijného paušálu k tomuto úkonu právnej služby po 15,02 € s DPH za rok 2023. V tomto smere súd považoval žalobu za dôvodnú a preto jej rovnako vyhovel.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p. a keďže žiadna strana nebola v spore celkom úspešná, súd žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Súd len príkladmo

uvádza, že už len nepriznaný zmluvný úrok z istiny vo výške 459,13 € od 13.2.2022 za približne obdobie dvoch rokov do rozhodnutia súdu predstavoval sumu vyššiu ako 160 € ročne minimálne v časti tejto sumy, ako aj sumách pripadajúcich na úroky z omeškania, bol žalobca v konaní neúspešný. Preto podľa názoru súdu nebol dôvod pre pomerné krátenie náhrady trov konania v závislosti od pomeru úspechu a neúspechu strán v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.